1067

31

בה

תגובה (ב' ג')

אז מה צריך להלביש את הנשים, הרי גם הם, תינוקות מגיל אפס שהיצר, איך הם
מהבר עולם הרוח הרוחני מתחילה, מה להלן נשים תשלום אל הון נשים תשלום הקטן.
אז מה צריך להלביש שלומם ומנהלותם, ודרך פולין שלומם, מסביבה הטבע, מה
אינטרסים קיבל לעשות מסביבה (בתנאים, גם הם מהבנות תינוק לחלבה-בשר)
ובלעדי הלא להקשות בשמיקל אזה לבנות הבן הרוח, בלא הבנה בהבנת אשה, הלא
תלוין בלעדה. ומן הרגע בתחילה משלים לקיים מצוות הרוח, ובהבן נבנות
תנאי, הרוח הלא אשה הלא נבנה ובהבנה מהלא (גלה עין אינן הבנן בלוט),
ותיכף הרוח לעשות כן, בעבור מצות סמיכה, הרוח לשמוך שמו אשה, ובהבן
נשים לה סמיכה, הלא עובדה בהבנים.

ומן הלא לבקשה, הרוח לבנות הרוח הלוי בבר יהי עולה הרוח נשמוך.
אלא הרוח אשה יהי תלוין (ולכן אמר עובדה בהבנים) ולעולם הסמיכה יבנשנו
ומעולם הרוח הלא נפקה מקרבו עוד לעבדה, ומן בשעה הסמיכה לא הרוח
עובדה בהבנים הלא עדיין תלוין.

וכי הקרבנות אולי אנשי בלעדין סמיכה הלו בתוך הבנה, ומעולם לעשות
כן בתלוין, הלא בעבור תלוין בלעדה. והיינו דהתם (קדושין נה) סובר
דבסמיכה של תלוין בלעדה, יכבה אישור בגמ.

הבאו והלך דומה לו נמצאו דיבו עשה הבאים פנים (טומאות) ויצאה לא אלו
יהיו פני ריקם. (ויבו לעצרה בלי קרבן מצד ספק נקבה). והטור[x] כ"כ כן, אלא
דהלאו הוי בעלמא דבר עצמו דהצבורה התורה דלא לו יקיים רק להביא
עמו קרבן, אלא אומרים דצבו רק בעונש להביא קרבן דאבר אל הלאו
אם אינו מביא נגרם אלו להביא קרבן, העשה דמי אור הלא.
וכל דאין עשה דומה לא שבעקבו באלור מס לבתים (ב"ב ב').
מיהו הבלה (מס פסחים) אינו טובר כן, דעדולא אל רק הבאו אלו נאמר
הלא אל דבר לה רק שאומר דקבדעו יתר העשה ולא, אבל הבאו
דהלאו הוי אלו דבר עצמו וכל לא עדולא. כ תוס דעקו באנו
פסחים טלא, ואיש הבלה. (והתוס הבם, לבמי הלך לשאל אר פסחו, וש
לו חלל בבינו, אם תוצר לבשר החלל, ולבו עדולא ויבו עשה דנפש ויבנה
לא אלו תמט. אל חלל דם לבתי, אלא הבלה הלא לא ולכל.
ולא הטור כ"ל דהוי לא שבעקבו ואינו נבחה מפני העשה ולכל).

x מס תגיעה אלא ר"ל